

အမျိုးသားစာပေဘာသာပြန်အဖွဲ့

COMMAND THE
MORNING

နံနက်ခင်းကို

(မ) သိန်း

စာပေတော်(ပညာရေး)

စိုးမိုးသူ

ဘာသာပြန်သူ၏ မှာ ထားလိုချက်

ချစ်စရာကောင်းသော ဤကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများ သည် သိပ္ပံပညာ၏ အကူအညီဖြင့် ကမ္ဘာ၏ ပြင်ဘက်သို့ပင် ခြေဆန့်နေကြပြီဖြစ်ရာ၊ ပထမ အဆင့်အနေဖြင့် ‘လ’ပေါ်မှ ကျောက်သားကိုပင် ယူဆောင်ပိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် လူသားတို့ သည် အာကာသကို စိုးမိုးစပြုနေလေပြီ။

"အာကာသကို စိုးမိုးနိုင်ရန်အတွက် အာကာသတံခါးကို မည်သူများက မည်သည့်အချိန်တွင် ဖွင့်ခဲ့လေသနည်း" ဟု တဦး တယောက်က မေးလာမည် ဆိုလျှင်၊ သိပ္ပံပညာရှင်များ တို့ ပြုလုပ်ခဲ့ သည့် အဏုမြူဗုံးကို စစ်ဝါဒီများက ဂျပန်နိုင်ငံ ဟီရိုရှီးမားမြို့နှင့် နာဂါးဆက်ီးမြို့နှစ်မြို့ပေါ်သို့ ကြဲချလိုက်သည့် အချိန်က ဖွင့်လိုက်ပါသည် " ဟူ၍ သာ ဖြေရမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၄၅-ခု၊ ဩဂုတ်လ (၆)ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ပြည် ဟီရိုရှီးမားမြို့ပေါ်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည့် ပထမဆုံး အဏုမြူဗုံးဒဏ်ကြောင့် လူဦးရေ ၃၄,၃၀၀ ရှိသော မြို့၏ စတုရန်းမိုင် (၄)မိုင် ပတ်လည် တွင် မီးလောင်တိုက်သွင်းခံရသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး၊ လူပေါင်း ၆,၆၀၀-မှ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးကာ၊ လူပေါင်း ၆,၉၀၀-မှာ မရှုမလှနှင့် အစစ ဒဏ်ရာများ ရရှိခဲ့ကြလျက်၊

အဆောက်အဦများ ၏ (၆၇) ရာခိုင်နှုန်း မှာ လည်း လုံးဝ ပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။ ။

ထို့နောက် ၂-ရက်ခြား (၉)ရက်နေ့တွင် ၊ နာဂါးဆက်ီးမြို့ပေါ်သို့ ဒုတိယ အဏုမြူဗုံးတလုံး ကျရောက်ရာတွင် လူပေါင်း ၃,၉၀၀၀- ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးလျက်၊ လူပေါင်း ၂,၅၀၀၀ ဒဏ်ရာ ရခဲ့ပြီး အဆောက်အဦ (၄၀) ရာခိုင်နှုန်း လုံးဝ ပျက်ပြုန်းခဲ့ရပြန်လေသည်။ ။

ထိုအဏုမြူဗုံးကြောင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ရုတ်ခြည်း ရပ်ဆိုင်း၍ သွားခဲ့လေသည်။ ။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အများ အပြားသည် လည်း ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတို့ ကို ပိုမိုသိမြင် လာခဲ့ကြသည်။ ။ အကယ်၍ သာ တတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ကမ္ဘာကြီးပျက်ပြုန်းမည်မှာ မလွဲဧကန်ဟူ၍ လူအများ မှတ်ယူထားကြလေသည်။ ။ ထိုသို့မှတ်ယူထားသော လူများ စာရင်းတွင် ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာမကြီး ပါးလ်-အက်စ်-ဘတ်ခ် (Pearl. S. Buck) သည် လည်း တဦးပါ ဝင်ပါသည်။ ။

ခရစ် သက္ကရာဇ် ၁၈၉၂-ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သော ပါးလ်-အက်စ်-ဘတ်ခ်သည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး မတိုင်မီက တရုတ်ပြည်တွင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ။

သူမသည် ကမ္ဘာ့ ဂန္ထဝင် စာအုပ်များကို ရေးသားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ။ သူမသည် သူမ၏ စာအုပ် ခပ်များများ ထဲ၌ တရုတ်လူမျိုးများ ၏ ဘဝကို အခြေခံထားလေသည်။ ။ သူမသည် ၁၉၃၂-ခုနှစ်တွင် ဦးစွာ ပထမ ထုတ်ဝေခဲ့သည့် The Good Earth ခေါ် စာအုပ်ကြောင့် ပူလစ်ဇာဆု (The Pulitzer Prize) ကို ချီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ။

၁၉၃၀-ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ သူမ၏ စာပေပညာရပ်များကို ဂု

ဏ်ပြုသောအားဖြင့် စာပေဆိုင်ရာ နိဒါန်းလုံခြုံမှုကို သက်ဆိုင်ရာမှ ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။ ။

ယခု စာရှုသူ၏ လက်ဝယ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သော "နံနက်ခင်းကို စိုးမိုးသူ" ဘာသာပြန် စာအုပ်၏ မူရင်းစာအုပ်ဖြစ်သော "Command The Morning" စာအုပ်ကို ပါးလံ-ဘတ်ခ်သည် ၁၉၅၉-ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံး အကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။ ။ ၎င်းစာအုပ်သည် သူမ၏ အခြားသော စာအုပ်များ နှင့် မတူ၊ တမူထူးခြားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ။

ပါးလံ-ဘတ်ခ်သည် သူမ၏ စာအုပ်ထဲ၌ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း အမေရိကန်ပြည်၌ အဏုမြူဗုံးပြုလုပ်ရန် ကြိုးစားပုံ၊ ကြိုးစားလုပ်၍ အောင်မြင်သော အဏုမြူဗုံးကို စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲပုံနှင့် ဂျပန်ပြည် ဟိရိုရှီးမားမြို့ပေါ်သို့ အဏုမြူဗုံးကြဲချရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများကို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း ရေးသားထားလေသည်။ ။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် လူတိုင်းမသိသေးသော ပထမဆုံး အဏုမြူဗုံး၏ နောက်ကွယ်မှ ဇာတ်လမ်းကို ရေးထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ဟူ၍ လည်း ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ ထို့ပြင်တဝ၊ စာရေးဆရာမကြီးသည် အဏုမြူဗုံးကို ပြုလုပ်သော သိပ္ပံပညာရှင်များ ၏ အတွေးအခေါ် ခံယူချက်များ နှင့် ရင်တွင်းခံစားချက်များကိုလည်း ပြောင်မြောက်စွာ ရေးသားထား လေသေးသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရင်း စာဖတ်သူသည် အဓိက ဇာတ်ကောင်များ ဖြစ်သော ဒေါက်တာ ဘာတင်ဟော၊ ဒေါက်တာ စတီဗင်ကွိုဗ်နှင့် ဒေါက်တာ ဂျင်းအားလ်တို့ ၏ အပါးသို့ နီးကပ်စွာ ရောက်နေပေလိမ့်မည်။ ဤသို့မှ မဟုတ်လျှင် ဘာသာပြန်သူ၏ ညံ့ဖျင်းမှုဟူ၍ သာ မှတ်ယူကြပါရန် မှာ ထားလိုပါသည်။ ။

အဏုမြူအင်အားကို လက်ဝယ်ပိုက်ထားသည့် သူများ သည်
ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော နှလုံးသား များ ဖြင့် နံနက်ခင်းကို စိုးမိုးနိုင်ပါစေ။

မြီသိန်း
(တပ်မတော်ပညာရေး)

ရန်ကုန်မြို့
၂၄-၆-၇-၁၁

"နံနက်ခင်းကို စိုးမိုးသူ"

အပိုင်း (၁)

ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၄၀-ခုနှစ်။ အင်္ဂလိပ်တို့ သည် လွန်ခဲ့သောနှစ် စက်တင်ဘာလက ဂျာမနီကို စစ်ကြေညာခဲ့သော်လည်း ၊ ၎င်းတို့ ၏ မဟာမိတ်ဖြစ်သော အမေရိကန်မှာ မူ ယခုနှစ် နွေဦးပေါက်တိုင်အောင် စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ခြင်း မရှိသေးချေ။ မိမိတိုင်းပြည်သည် ယခုအချိန်ထိ စစ်ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးနေသည့်အတွက် သိပ္ပံပညာရှင် ဘာတင်ဟောက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိသည် ။

ကာလီဖိုးနီးယား၏ ရာသီဥတုမှာ လဲ နွေဦးပေါက် ရာသီပင်ဖြစ်ရာ သစ်ပင်များ ထက်တွင် ရွက်နုစိမ်းကလေးများ ထွက်ပေါ်နေသည် ကို သတိထားမိသော ဘာတင်ဟောသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်က သူရှိနေခဲ့သည့် ချီကာကိုမြို့၏ ရာသီဥတုနှင့် သိပ်မကွာလှပါဘဲကားဟု စိတ်တွင်းမှ မှတ်ချက်ချ လိုက်လေသည် ။

ရူပဗေဒပညာရှင်တဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာ ဘာတင်ဟောသည် ချီကာကိုမှ ကာလီဖိုးနီးယားသို့ လေယာဉ်ပျံဖြင့်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

လေယာဉ်ကွင်းသို့ သွားကားနီးတွင် လေယာဉ်ပျံနှင့် ခရီးသွားခြင်းကို

မနှစ်သက်သော ဇနီးဖြစ်သူမော်လီနှင့်အချီအချ စကားပြောခဲ့ရသေးသည် ။

"ရှင့်ကို တခုပြောထားပါရစေ၊ ရှင်ဟာ ဒီဘဝက စွန့်ခွာတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရင်၊ ရှင့်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်း အစအန တခုခုကျန်ရစ်မည့် စွန့်ခွာနည်းမျိုးကို စဉ်းစားပါ။ ကျွန်မအနေနဲ့ အဲဒီအစိတ်အပိုင်း အစအနတခုခုကိုကောက်ယူပြီး အထိမ်းအမှတ်မြေပုံတခုကို ပြုလုပ်ထားချင်တယ်။ ဘာမှ မရှိဘဲနဲ့ ဟန်ပြမြေပုံကိုတော့ မထားချင်ဘူး။"

"မြေပုံ - ဟုတ်လား၊ အဲဒါကိုမစဉ်းစားဘဲ တို့ အမေရိကန်တွေသာ ယခုစစ်ကြီးမှာ ဝင်နွဲ့ရမယ် ဆိုရင်၊ နိုင်မယ်- မနိုင်ဘူး၊ နိုင်အောင် တို့ သိပွံပညာရှင်တွေက ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကူညီသင့်တယ်ဆို တာကို သိပွံပညာရှင်တဦးရဲ့ ဇနီးအနေနဲ့ မင်းစဉ်းစားထားပါဦးကွာ"

ဤသည် မှာ လွန်ခဲ့သော လေးဆယ့်ရှစ်နာရီက သူ၏ ဇနီးနှင့် အချီအချပြောခဲ့သည့်စကားများ ဖြစ်သည် ။ ယခု အချိန်အခါ၌ မူ သူ၏ မိတ်ဆွေ ဝီလီယံသော်မဆင်နှင့် ကလပ်တခု၌ နေ့လယ်စာ အတူတကွ စားသောက်ရင်း စကားလက်ဆုံ ကျလျက်ရှိသည် ။ သော်မဆင်သည် လည်း သိပွံပညာရှင် တဦးပင်ဖြစ်သည် ။

"လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်တုန်းက မော်လီကို ငါဟောကိန်းတခုထုတ်ခဲ့ဘူးတယ်၊ တို့ တတွေ ဘယ်နည်းနဲ့ မဆို ယခု ဧပြီလမတိုင်မီ ဒီစစ်ကြီးထဲ ပါဝင်ရမှာ သေချာတယ်လို့ ၊ ငါ့ရဲ့ ဟောကိန်း အခု မမှန်ဘူး ၊ ခါတိုင်း ငါပြောတာမှားသွားရင် ငါမနေတတ် မထိုင်တတ် မရိုးမရွ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိတယ်။ အခုကိစ္စမှာ ငါ့ဟောကိန်း မှားသွားတာကိုဘဲ ဝမ်းမြောက်မိတယ်ကွာ"

ထို့နောက် သူတို့ သည် နေ့လယ်စာကို မြိန်ရေရှက်ရေ

စားသောက်ကြရင်း ဥရောပတိုက်၏ စစ်မီးများ အကြောင်း အာရှတိုက်
၏ စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့များ အကြောင်းနှင့် ဘဝတူ သိပ္ပံပညာရှင်များ ၏
အကြောင်းများ ၊ အထူးသဖြင့် အသက်ဘေးအန္တရာယ်အတွက် ဥရောပ
အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံများမှ ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြသော သိပ္ပံပညာရှင်များ သ
ည် အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ် စသော တိုင်းပြည်များ တွင် ခိုလှုံကြရပုံ၊ ယခုတဖ
န် အချို့သော သိပ္ပံပညာရှင်များ သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ စုရုံး
လာခဲ့ ကြပုံ၊ သူတို့ နှင့်အတူ ကြေကွဲဘွယ်ရာ
အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း သယ်ဆောင်ခဲ့ကြပုံများကို စကား လက်ဆုံ
ကျလျက်ရှိသည် ။

"ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် ဒီစစ်ကြီးထဲမပါဘဲ ပွဲကြည့်ပရိသတ် အနေနဲ့
ဆက်လက်ပြီး နေသွားလိမ့် မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား"

သော်မဆင်သည် သူ၏ နေ့လယ်စာကို အဆုံးသတ်ရင်း မေးခွန်းထု
တ် လိုက်လေသည် ။

"တို့ တတွေ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ နံဘေးကနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ အနှေးနဲ့
အမြန် ဒီစစ်ပွဲမှာ ဝင်နွဲ့မှာ သေချာတယ်"

"ဒါနဲ့ - စကားမစပ် နာဇီတွေဟာ အဏုမြူဗုံးလုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေတ
ယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား"

"ဖြစ်နိုင်တယ်- သိပ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ သူတို့ မှာ သူတို့ ဘက်တော်သားပ
ညာရှင်တွေရော၊ ဖမ်းမိ ထားတဲ့ ပညာရှင်တွေပါ ရှိတယ်မဟုတ်လား။
ကဲ ... သော်မဆင် တဆက်ထဲဘဲ ငါပြောပါရစေ၊
နောင်နှစ်ခါလောက်မှာ လုပ်ငန်းကြီးတခုဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ငါနဲ့
အတူတူအမှုထမ်းနိုင်ပါ့ မလား၊ ဘာလုပ်ငန်းလဲလို့ တော့မမေးနဲ့
အရေးကြီးတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတခုပဲ"

သော်မဆင်သည် ခေတ္တစဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ ပြန်ပြောသည်။ ။

"ကျုပ်ရဲ့ စမ်းသပ်မှုတခုကို စိတ်ချရသည် အထိ စမ်းသပ်ချင်သေးတယ်ဗျာ၊ ဒါမှ နောင်နှစ်ခါ သိပ္ပံညီလာခံမှာ ဒီစမ်းသပ်ချက်ကို ထိထိမိမိ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် တင်ပြနိုင်မယ်။ သို့ပေမဲ့လို့ လုပ်ငန်း အတွက် ကျုပ်ကိုမှ ခင်ဗျား အလိုရှိတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားခေါ်တဲ့ အချိန်မှာ ဝင်ရောက် အမှုထမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်"

သော်မဆင်သည် ထိပ်တန်း သိပ္ပံပညာရှင်တဦး ဖြစ်သည်။ ။ အသက် အရွယ်အားဖြင့် လေးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ဖြစ်သည်။ ။ ဘာတင်ဟောထက် ငါးနှစ်ခန့်ငယ်သည်။ ။ သူရှာဖွေတွေ့ရှိထားသော စမ်းသပ်မှုတခုသည် အဏုမြူဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ရေးတွင် များစွာ အထောက်အကူပြုမည်ဟု ဘာတင်ဟောက ယုံကြည်ထားလေသည်။ ။

"မင်းထံက ဒီစကားကြားရတာ ငါသိပ်ဝမ်းသာတယ်ကွာ၊ ငါ့မှာ လုပ်စရာတွေအများကြီး ကျန်သေးတယ်၊ သိပ္ပံပါရဂူတွေကို ရှာဖွေရွေးထုတ်ရအုံးမယ်။ မင်းအပြင် ရွေးဖို့ ရာထားတဲ့ တခြား လူတယောက်ကတော့ စတီဗင်ကို့စ်ပဲ၊ မင်း သူ့ကိုသိသလား"

"သိတာပေါ့၊ ချာတိတ်ကလေးပဲ"

"ဒို့ရဲ့ လုပ်ငန်းက ကြီးကျယ်လွန်းတော့ အပင်ပန်းခံနိုင်တဲ့ ချာတိတ်တွေနဲ့ မှ ကိုက်မှာ ၊ စတီဗင်က လူငယ်ပေမယ့်လို့ ပညာမှာ တော့ မငယ်ဘူးမောင်ရေ၊ ကဲ ကျသင့်ငွေကို ရှင်းလိုက်ပါတော့၊ ငါသွားစရာ ရှိသေးတယ်"

သော်မဆင်သည် ပိုက်ဆံအိတ်ကိုထုတ်ပြီး ငွေများကိုရေတွက်သည်။ ။ ဘာတင်ဟောသည် ကလပ်၏ ခန်းမဆောင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ များစွာသောလူတို့ သည် စားလိုက် သောက်လိုက် စကားပြောလိုက်ကြ

နှင့် အပူအပင် ကင်းမဲ့စွာ ရှိကြပါပေ၏ တကားဟု တွေးတောမိလေသည် ။

ဘာတင်ဟော၌ ဤဒေသသို့လာရခြင်း၏ အခြားသော လျှို့ဝှက်ချက် တချက်ရှိသေးသည် ။ သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စရပ်ဖြစ်သည် ။ ဤ ဒေသ၏ တောင်ကုန်းမြင့်တနေရာတွင် သာမန် လူသားတို့ ၏ မျက်လုံး များ ထက် အဆပေါင်း သိန်းသန်းမက ခွန်အားကြီးသည့် နက္ခတ်တာရာကြည့် မှန်ပြောင်းကြီးကို ကြည့်ရှုရန်ပင်ဖြစ်သည် ။ ဤမှန်ပြောင်းကြီး၏ အကူအညီဖြင့် ပြင်ပ လောကကို ကြည့်ရှုလိုသောဆန္ဒ သူထံမှာ ကိန်းအောင်းခဲ့သည် မှာ ကြာလှပေပြီ။

"ငွေချေလို့ ပြီးပြီ၊ ကျုပ်တို့ လမ်းခွဲကြစို့"

သော်မဆင်က ထိုင်ရာမှ ထရင်း ပြောသည် ။

"ကောင်းပြီလေ၊ နောက်ထပ်ပြောစရာ သိပ်မရှိတော့ ဒီနေရာတွင် ပဲ လမ်းခွဲကြတာပေါ့"

တဦးကိုတဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး လမ်းခွဲလိုက်ကြသည် ။

ဘာတင်ဟောသည် သူငှားထားသောကားပေါ်သို့ တက်ထိုင်လိုက်ရင်း ဒရိုင်ဘာအား မြို့၏ အစွန်အဖျားရှိ တောင်ကုန်းမြင့်တနေရာကို မောင်းခိုင်းလိုက်သည် ။

မိုးသားများကင်းစင်သော ညတညဖြစ်သည် ။ သူစီးလာသော ကား

သည် တောင်ကုန်းထိပ် ဆီသို့ ဦးတည်နေသောလမ်းအတိုင်း ခပ်မှန်မှန်ပြေးနေသည်။ သစ်ပင်အုပ်တစ်အုပ်ကို လွန်မြောက်သောအခါ တောက်ကုန်းထိပ်သို့ ရောက်လာသည်။ ထက်ကောင်းကင်ရှိ ဆန်းစလမင်း၏ အရောင်အောက်တွင် ငွေရောင်တောက်နေသော လိပ်ခုံးသဏ္ဌာန်ရှိသည့် ကမ္ဘာ၏ အကြီးဆုံး မှန်ပြောင်းကြီးကို သူလှမ်းမြင်လိုက်ရသော အခါ၌ မူကား၊ တကိုယ်လုံး ကြက်သီးထသွားပြီး ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်းအရသာကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ။ လူပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာ ဆယ်နှစ်လုံး လုံး သွေးနဲ့ ချွေးနဲ့ ရင်းပြီး တည်ဆောက်ခဲ့ရသော ဘီလူးမျက်လုံးကြီးဟူ၍ သာ သူက အမည် ပေးလိုက်ချင်တော့သည်။ ။

သူသည် မော်တော်ကားကို အလွန်မြင့်သော သံဆူးကြိုးများကာရံထားသည့် တံခါးကြီး၏ အဝ၌ ရပ်စေသည်။ ။ ထို့နောက် တံခါးဝရှိ အစောင့်အား သူ၏ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကို ပြသပြီး အတွင်းသို့ လမ်းလျှောက်ဝင်သွားလေသည်။ ။

ပတ်တာဆင်သည် သူ့အား စောင့်ဆိုင်းနေသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။ ရူဗက်ပတ်တာဆင်သည် ရူပ ဗေဒပညာရှင်တဦး ဖြစ်သည် သာမက ဤဌာန၏ အကြီးအကဲတဦးလဲဖြစ်သည်။ ။

"ဟေ့ ရူဗင်၊ မင်းရဲ့ နေရာကြီးကိုတော့ ငါသိပ်ကြိုက်တယ်ကွာ၊ ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုကို ရောက်နေ သလားလို့ တောင် ထင်မိတယ်"

ဘာတင်ဟောသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုအကဲခတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ။

"လေဟာပြင်ကိုထွက်ခွာဖို့ အစပျိုးတဲ့ နေရာတစ်ခုလို့ ဆိုရင်လဲ မမှားဘူးပေါ့ဗျာ"

ရူပင်သည် စကားပြောရင်း မှန်ပြောင်းကြီး၏ အောက်ခြေသို့ ဦးဆောင်ပြီး လျှောက်သွားသည်။ မှန်ပြောင်း၏ အောက်ခြေတဝိုက်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် စက်ကိရိယာအား လုံးကို ဘာတင်ဟောသည် အံ့သြစွာဖြင့် ငေးမော ကြည့်ရှုမိသည်။ ထို့အပြင် တခုသော အခန်းရှည်ကြီး၌ နက္ခတ်ပညာရှင်များ အတွက် စားရန်၊ အိပ်ရန်၊ စာဖတ်ရန်နေရာများကို လည်း တွေ့ရ၏။

ရူပင်ထံမှ မှန်ပြောင်း၏ သဘောကို လေ့လာပြီးနောက် သူသည် တဦးတည်း မှန်ပြောင်း၏ အောက်တွင် သုံးနာရီကြာမျှ အချိန်ကိုကုန်လွန်စေသည်။ ကောင်းကင်ပေါ်တွင် စိန်ပွင့်ကလေးများ သဖွယ် တလက်လက်တောက်ပြောင်နေသာ ကြယ်တာရာများကို လေ့လာရသည် မှာ သူ့အဖို့ ကျေနပ်အားရခြင်း မရှိသေးပေ။ မှန်ပြောင်းမှ မျက်လုံးများကို ခွာလိုက်ပြီးနောက် သူသည် အိတ်အတွင်းမှ လက်ကိုင်ပဝါကိုထုတ်ယူပြီး စိတ်ရှည်စွာဖြင့် သူ့အား စောင့်ဆိုင်းနေသော ရူပင်ထံသို့ သွားကာ -

"ကျုပ်တော့ လေ့လာမှတ်သားလို့ ကို အားမရဘူးဗျာ၊ ဒါပေမဲ့လို့ ခုတခါတော့ ဒါလောက်နဲ့ ပဲတော်ပါပြီ။ ကြယ်တာရာတွေကိုလေ့လာရင်း ကျုပ်တခုသွားပြီး စဉ်းစားမိတယ်၊ မျက်စိနဲ့ ကြည့်လို့ လုံးဝမြင်ရမှာမဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ အဏုမြူကိုတချိန်ချိန်မှာ နည်းတမျိုးမျိုးနဲ့ မြင်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်မိတယ်ဗျာ" ဟု ပြောလိုက်သည်။

"ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ လူသားတွေ စုပေါင်းပြီး ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ရင် ဘယ်ကိစ္စ မဆို ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ စကြဝဠာကြီး တခုလုံးမှာ ဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အဖြစ်အပျက် တွေအားလုံးဟာ တနည်းနည်းနဲ့ ဆက်သွယ်နေကြတာချည်းဘဲ"

ရူပင်က လေးနက် တည်ကြည်စွာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘာတင်ဟောသည် ရူဗက်ပတ်တာဆင်အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး သူ၏ မော်တော်ကားရှိရာသို့ ထွက်ခွာလာသည်။ ။ မော်တော်ကားပေါ်တွင် သက်သာစွာထိုင်၍ လိုက်ပါလာရင်း ခပ်စောစောက အတွေ့အကြုံကို ပြန်လှန် စဉ်းစားနေရာမှ စတီဖင်ကို့စ်ကို သွားပြီးအမှတ်ရလိုက်သည်။ ။

"လုပ်ငန်းကြီးအတွက် စတီဖင်နှင့် ဆက်သွယ်ရဦးမှာ ပါတကား"

တနေ့တာတာဝန်ပြီးဆုံး၍ အနားယူတော့မည် နေမင်းသည် စတီဖင်ကို့စ်အား နှုတ်ဆက်နေသည်။ ။ တအိမ်လုံးတွင် သူတယောက်ထဲသာ ရှိသည်။ သူ၏ ဇနီးဖြစ်သူ ဟင်လင်မှာ အိမ်နီးပါးချင်း တဦး၏ မွေးနေ့မင်္ဂလာပွဲသို့ သွားရောက်နေသည်။ ။ စတီဖင်သည် တညနေလုံး အိမ်အောက်ထပ်ရှိ သူ၏ ကိုယ်ပိုင် ဓာတ်စမ်းခန်းတွင် သာ အချိန်ကို ကုန်ဆုံးစေသည်။ ။ သူသည် သူ၏ အချစ်တော် ခွေးကလေးအတွက် အစာကြွေးရန် စားခွက်ကို စမ်းသပ် ပြုလုပ်နေသည်။ ။ ညအချိန်အခါ၌ မည်မျှပင် အေးစေကာမူ အစာခွက်ထဲက အစာများ အေးပြီးခဲသွားခြင်း မရှိအောင် သူက လျှပ်စစ်ဓာတ်အားဖြင့် တီထွင်ပြုလုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ။

စားခွက်ကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စမ်းသပ်ပြီးနောက် ကျေနပ်ဖွယ်ရာကို တွေ့ရှိသောအခါမှ စတီဖင်သည် နာရီကိုကြည့်မိသည်။ ။ ညနေခြောက်နာရီတိတိ။ ဒီတော့မှ သူသည် ဟယ်လင်မှာ ထား ခဲ့သည် ကို သတိရတော့သည်။ ။

"ညနေငါးနာရီတွင် မီးဖိုပေါ်မှ ဘဲသားပေါင်းကို တဖက်သို့ လှန်ပေးရန်"

စတီဗင်သည် သူ၏ လက်များကို ကမန်းကတန်း ဆေးကြောပြီး မီးဖိုထဲသို့ ပြေးသွားသည်။ ။ တချိန်ထဲမှာ ပင် ဟယ်လင်သည် နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်ရောက်လာသည်။ ။ ဇနီးကို တွေ့သောအခါ သူ၏ ခြေလှမ်းများ တွန့်သွားသည်။ ။

"ဘဲပေါင်းကိုလှန်ဖို့ ရှင်မေ့ သွားပြီမဟုတ်လား"

ဟယ်လင်က ရယ်မော၍ မေး၏။

"မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိသလဲ"

"ရှင့်ရဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်တာနဲ့ သိပါတယ်"

သူမသည် ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်သူ၏ ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့် ခပ်ဖွဖွကလေး ထုလိုက်ပြီးနောက် ဘဲပေါင်းကို သူမဖာသာသူမ လှန်လိုက်သည်။ ။

"ကိုယ့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ကွယ်"

"နောက်တနာရီကြာရင် ကျွန်မတို့ ညစာစားရအောင်၊ ဒါနဲ့ စတီဗင် ဒီတညနေလုံး ရှင်ဘာလုပ်နေသလဲ၊ စာအုပ်ထုတ်ဖို့ စာရေးတာမှ ဟုတ်ပါလေစ"

နှစ်ယောက်သား အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ထွက်လာရင်း ဟယ်လင်က မေးလိုက်သည်။ ။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန်းကစ၍ စတီဗင်သည် ကော့စမစ်ရောင်ခြည်အကြောင်းကို သုတေသန လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ ။ ကမ္ဘာ၏ လေထုအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသော ၎င်းရောင်ခြည်များကို တိုးထွာ လေ့လာရန်အတွက် သူသည် မြင့်မားလှသောအအေးဓာတ်ပြင်းထန်လှသည့် ဟိမဝန္တာတောင်တန်း များ ပေါ်သို့ တက်ရောက်

ခဲ့သည် ။ ဝေလနယ်ရှိ အလွန်နက်ရှိုင်းပူလောင်လှသော ကျောက်မီးသွေး တွင်းများ ထဲသို့လည်း ဆင်းသက်ခဲ့သည် ။ ဤသို့ နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ကော့စမစ်ရောင်ခြည်၏ ဖောက်ထွင်းအားကို စမ်းသပ်ခဲ့ ရာ ယခုအခါ၌ စာအုပ်ထုတ်နိုင်သော အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သ န် ။ စာအုပ် ထုတ်ဖြစ်ပါက ရသည့်ငွေများ ထဲမှ နောက်တခါခရီးထွက် ဖို့ ငွေအချို့ကို ချန်ထားပြီး ကျန်ငွေအားလုံးကို အိမ်ဆောက်ရန် အရူးတ ပိုင်းဖြစ်နေသော ဇနီးဖြစ်သူအား ပေးမည်ဟု စတီဖင်က ကတိပြုထား လေသည် ။

ဟယ်လင်၏ အမေးကို စတီဖင်ရုတ်တရက်မဖြေဘဲ ဇနီးသည် ၏ မျ က်နှာကိုသာစိုက်၍ ကြည့်နေမိသည် ။

"ရှင်မျက်နှာကိုကြည့်တာနဲ့ သိပါတယ်၊ ရှင် စာရေးနေတာတော့ မ ဟုတ်ပါဘူး"

"မင်း စုံထောက်ဘက်မှာ အမှုထမ်းရင် အောင်မြင်မယ်"

"ပြောလေ စတီဖင်၊ တညနေလုံး ရှင်ဘာလုပ်နေသလဲဟင်"

ဟယ်လင်က အားမလိုအားမရနှင့် ခတ်ဆတ်ဆတ်ကလေး မေးလို က်သည် ။

"ကိုယ် ခွေးစားခွက် လုပ်နေတယ်"

စတီဖင် သက်ပြင်းချရင်း အဖြေပေးလိုက်၏။

"ရှင်၊ ရှင်တနေညလုံး ခွေးစားခွက်နဲ့ အချိန်ကုန်နေတယ်- ဟုတ် လား၊ ကျွန်မကို ကတိပေး ထားတာ မေ့သွားပြီပေါ့၊ ဒီနေ့က စပြီး စာအု ပ်ထုတ်ဖို့ စာရေးတော့မယ်ဆိုတာလေ"

"စာရေးစားပွဲမှာ ကိုယ်သွားထိုင်ပါသေးတယ်ကွာ၊ ဘယ်ကစပြီးရေး

ရမှန်းမသိတာနဲ့ ဓာတ်စမ်းခန်းထဲသွားပြီး စားခွက်ကို သွားလုပ်မိတယ်"

စတီဖင်၏ အဖြေကိုကြားရသော ဟယ်လင်သည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်ပြီး နောက် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ ရင်ဘတ်ထဲ၌ သူ၏ မျက်နှာကို မြှုပ်နှံထားလိုက်သည်။ စတီဖင်ကလဲ အလိုက်သင့် ပြန်ဖက်လိုက်ပြီးနောက် ဇနီးဖြစ်သူ၏ နဖူးပြင်ကို ခပ်ဖွဖွကလေးနမ်းလိုက်သည်။

"ကိုယ်ရယ် ... ကိုယ့်မှာ ဇနီးကိုချစ်တဲ့ အသည်းနှလုံးမှ ရှိပါလေစ။ ကျွန်မလို သည်းခံစိတ်ရှိတဲ့ မိန်းမမျိုးကို ရထားလို့ တော်တော့တယ်။ တခြားမိန်းမသာဆိုရင် ကိုယ့်အပါးက ထွက်ပြေးတာကြာ လှပြီ။ ကျွန်မတောင်မှ တခါတခါ ထွက်ပြေးချင်တဲ့ စိတ် ပေါက်လာတယ်။ ကိုယ်ဟာ အေးတီ အေးစက် အလွန်နိုင်လွန်းပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ ဝေးရာအရပ်ကို ပြေးချင်တယ်"

"ထွက်ပြေးချင်တယ်- ဟုတ်လား၊ မင်း ထွက်ပြေးရင် ... မင်းနောက်ကိုလိုက်ရမှာ အချိန်တွေကိုနှုတ်မော့လှတယ်ကွာ၊ အင်း ... ဒါပေမဲ့လို့ ကိုယ်ကတော့ မင်းထွက်ပြေးရင် မင်းကိုမတွေ့ တွေ့အောင် လိုက်ရှာမှာ ပါပဲ"

ထိုကဲ့သို့ စတီဖင်က ပြောလိုက်သောအခါ ဟယ်လင်သည် သူမ၏ မျက်နှာကို စတီဖင်၏ ရင်ခွင်တွင်းသို့ အတင်းတိုးကပ်လိုက်ပြီးနောက် ဝမ်းနည်းသောအသံဖြင့် -

"ကိုယ်ရယ်- အခုလိုပြောမိတာတောင် ကျွန်မရင်ထဲမှာ နာလှပါပြီ။ ကျွန်မရဲ့ နောက်ကို ကိုယ်မလိုက်ခင် ကျွန်မက ပြန်လာမှာ ပါဘဲ" ဟု ပြော လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်းသံက ကျယ်လောင်စွာ မြည်လာသည်။ ဟယ်လင် သည် တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ ကမန်းကတန်းပြေး

သွားပြီး ကောက်ယူနားထောင်လိုက်သည်။ ။

"စတီဗင်ရေ ... ရှင့်အတွက်တယ်လီဖုန်း၊ ကာလီဖိုးနီးယားက"

စတီဗင်သည် ဟယ်လင်၏ ထံမှ တယ်လီဖုန်းကို လွှဲပြောင်းယူပြီး ကောက်ယူနားထောင်၏။ ဒေါက်တာ ဘာတင်ဟော၏ အသံက သူ၏ နားတွင်းသို့ စူးရှပြီးဝင်လာသည်။ ။

"ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ မင်းကို အနှောင့်အယှက်ပေးရတာ ဝမ်းနည်းတယ်ဟေ့ စတီဗင်၊ ကိစ္စက တော်တော်ကလေး အရေးကြီးတယ်၊ ဒီကိုအလျင်စလိုလာခဲ့ရလို့ ဒီရောက်မှ ပဲ မင်းကိုပြောရတာ ခွင့်လွှတ်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့- နားထောင်နေပါတယ်ဆရာ"

"အစိုးရက ငါ့ကို ကြီးကျယ်တဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတခုလုပ်ဖို့ တာဝန်ပေးရင် မင်းငါနဲ့ အတူတူ အမှုထမ်းနိုင်ပါ့မလား၊ ငါတော့ မင်းကိုသိပ်လိုချင်တယ်"

"ဘယ်နေရာမှာ ဘာလုပ်ရမှာ ပါလဲဆရာ"

"အဲဒါကိုတော့ ငါလဲ တိတိကျကျမသိသေးဘူး၊ ဘာလုပ်ငန်းဖြစ်မယ်ဆိုတာကိုလဲပဲ မင်းကို ပြောမပြနိုင်သေးဘူး၊ ငါပြောနိုင်တာတခုပဲရှိတယ်၊ အဲဒီအလုပ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးကျယ်ဆုံး အလုပ်ကြီးဖြစ်မှာတော့ သေချာတယ်"

"ဆရာဒီထက်ပိုပြီး ပြောမပြနိုင်ဘူးပေါ့"

"ဟင့်အင်း-ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်နေတယ်ကွာ"

"ထိပ်တန်းသိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ ၊ လက်ရွေးစင် လူငယ်ပညာရှင်တွေပါမှာ ပါ၊ အဲဒီလူငယ်တွေထဲမှာ မင်းကို ထိပ်ဆုံးက ငါထည့်ထားတယ်"

"ဆရာရဲ့ စီစဉ်ထားချက်ကိုငြင်းဖို့ ရာ ခတ်ခက်ခက်ပဲဆရာ၊ ဒါပေမဲ့ လို့..."

စတီဖင်သည် တဖက်မှ ကျယ်လောင်စွာရယ်လိုက်သော အသံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် သူ၏ စကားကို မဆက်ဘဲ ရပ်ထားလိုက်သည်။ ။ ဘာတင်ဟောသည် အားပါးတရရယ်မောပြီးမှ -

"ဘာ- ဒါပေမဲ့လို့ လဲ မိန်းမနဲ့ တိုင်ပင်ပါဦးမယ်လား" ဟု ပြောလိုက်ရာ -

"မှန် လိုက်လေဆရာရယ်"ဟု စတီဖင်က ဝန်ခံ လိုက်လေသည်။ ။

"ကောင်းပြီလေ ... ငါပြောခဲ့တာတွေကို မင်းစဉ်းစားပါဦး၊ လာမည့် အင်္ဂါနေ့နံနက်မှာ ငါ့ရဲ့ ရုံးခန်းမှာ မင်းနဲ့ ဆုံချင်သေးတယ်၊ တခြားပြောချင်တာတခုကတော့ ဒီလုပ်ငန်းကြီးကို စတင်လုပ်ကိုင်ရင် ဇနီးသားသမီးများကိုလည်း တပါတည်းခေါ်ထားနိုင်ပါတယ်၊ ကဲ-နောက်မှ တွေ့ဆုံကြသေး တာပေါ့"

တဖက်မှ တယ်လီဖုန်းချလိုက်သောအသံကို ကြားလိုက်ရတော့မှ စတီဖင်သည် သူ၏ ဖုန်းကို နေရာတကျ ပြန်ထားလိုက်သည်။ ။

ဟယ်လင်သည် ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ဆိုဖာပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ ။ သူမသည် အားလုံးကို ကြားသိရသောအခါ၌ -

"အိမ်... အိမ်... ကျွန်မရဲ့ အိပ်မက်ထဲကအိမ်ကိုတော့ အခုကထဲက နှုတ်ဆက်ထားကြပါစို့၊ ဒီတသက်မှာ တော့ ဘယ်အခါများမှ အိမ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပါ့မလဲနော်"ဟူ၍ ခပ်တိုးတိုးကလေး ညည်းညူ ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"တနေ့နေ့ တချိန်ချိန်မှာ ပိုင်ရမှာ ပေါ့ မိန်းမရယ်"

"ကျွန်မလေ ... ကိုယ်ပိုင်အိမ်ရပြီးရင် ကလေးတယောက်လောက် ရ ချင်တယ်၊ ဒါမှ ကိုယ်က ဓာတ်စမ်းခန်းမှာ အလုပ်များ နေတဲ့ အခါ ကျွန်မက ကလေးနဲ့ အတူတူနေပြီး အတူတူကစားမယ်"

ဇနီးဖြစ်သူက ထိုသို့ပြောသည် ကို ကြားလိုက်ရသောစတီဖင်သည် ရင်ထဲ၌ ကျင်ခနဲဖြစ်သွားပြီး အလွန်အလွန်စိတ်မကောင်းခြင်းဖြစ်သွားသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူ၏ စိတ်အာရုံကိုပြောင်းသွားစေရန် -

"ညစာစားကြရအောင်" ဟု ပြောဆိုပြီး ဟယ်လင်၏ လက်ကို ကိုင်ဆွဲရင်း မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ ။
